

на града; около тяхъ сѫ наредени: кундураджиитѣ, абаджииитѣ, кожухаритѣ, рибаритѣ, куюмджииитѣ, памукчиитѣ, казанджиитѣ и пр. Отъ всичкитѣ занаятчии най-западиали сѫ папукчиитѣ (кавафитѣ) и абаджииитѣ.

Седмичния пазаръ въ Горна Оръховица се събира всѣки Петъкъ и Събота. На този пазаръ се искарва отъ мѣстното насељение всѣкаквъ видъ колониялни, манифактурни и пр. стоки, а околното население докарва разни храни, съѣстни и др. домашни прѣдмети, както и всѣкаквъ видъ добитькъ. Въ пазарнитѣ дни, Горна-Оръховица, може да се каже прилича на едно сухо пристанище — *Куру-скелъ*, както го наричатъ Турцитѣ. Особено забѣлѣжителенъ е пазаръ за едъръ добитькъ — *сжръ-пазаръ*. На този пазаръ се стичатъ продавачи и купувачи отъ окръзитѣ: Шуменский, Разградский, Русенский, Свищовский, Илѣвенский, Ловчанский и Севлиевский. Отъ тозъ пазаръ търговците — джелени си купуватъ повечето добитькъ, когото отглеждватъ и угояватъ по пасбищата (повече въ пасбищата на Свищовский окръзъ) и въ края на м. Августъ почватъ да колятъ въ мѣстната салана (скотобийница), и да правятъ известната на всѣкаждъ почти у насъ *Раховска пастарма*.

Еженедѣлниятъ тукъ „*сжръ-пазаръ*“ дава единъ доста добъръ приходъ и е отъ важно значение за градътъ. Той е биль причина за различни скарвания между Оръховчени и Търновчени, които прѣзъ 1882 год. се свършихъ съ единъ взаименъ бой на мястото где то се той събира и които скарвания съвершенно се прѣкратихъ слѣдъ като се отне по-голямата част прихода на сжръ-пазаритѣ за окръжнитѣ съвѣти.

Научни и промишленни дружества. Въ Горна Оръховица има едно читалище „*Народътъ*“, цѣльта на което е умственото и правствено развитие на гражданитѣ. Прѣзъ по минулата 1892 година е основана една дружественна фабрика за произвеждане на бира (на 3 кил. на западъ отъ градътъ); има, така сѫщо, и шестъ тютюневи фабрики, които работятъ постоянно и продаватъ тютюнъ на всички околни окръзи. Прѣзъ 1891 год. се отвори и една околийска ливница за лъвение на восъчни свѣщи, три спирни фабрики; на Н. Х. С. Церовски, Т. Х. Костадиновъ, Д. Часкалевъ и Стефанъ Минчевъ.